

Hloupá a arogantní Fialova odpověď lidem. Šichtařová zůstala v šoku

- editor007 | 24. června 2024

ČESKO: INVENTURA MARKÉTY ŠICHTAŘOVÉ Tato vláda toho udělala pro malé a střední podnikatele nejvíc v historii České republiky. Stát není pojišťovna, aby nesl riziko za podnikatele.

Je třeba reformovat systém odměňování ve státní správě, neboť neumožňuje nabídnout dostatečně lákavé odměny kvalitním pracovníkům. Daří se nám měnit věci k lepšímu, ale málokoho to zajímá. Nad těmito výroky premiéra Petra Fialy a členů jeho vlády se pozastavuje Markéta Šichtařová a obzvláště jeden z nich považuje nejen za nesmírně arogantní, ale také nesmírně hloupý.

Nevšimla jsem si pozitivních kroků, které by Fialův kabinet dělal. Ten rozzuřený podnikatel měl pravdu. Fialův kabinet nesplnil, co sliboval. A to nejenom při zvyšování daní. Fialova odpověď, že „stát není pojišťovna, aby nesl riziko za podnikatele“, je nejen nesmírně arogantní, ale také nesmírně hloupá. Žádný opravdu kovaný podnikatel nechce po státu, aby za něj nesl riziko (to chtějí jenom pseudopodnikatelé napojení na státní penězovody). Skuteční podnikatelé chtějí po státu jediné: aby jim stát nekomplikoval život. Třeba tím, že se podnikatelé spolehnou na slib vlády, a vláda svůj slib poruší. To je, jako kdyby se zloděj chtěl vyvinut z krádeže tvrzením, že není policista, aby hlídal před krádežemi.

Ministr financí Zbyněk Stanjura by rád reformoval systém odměňování ve státní správě, neboť je zastaralý, nepřehledný a neumožňuje nabídnout dostatečně lákavé odměny kvalitním pracovníkům. „Aby byla veřejná správa efektivnější, musí být atraktivnější. Nemůžeme pokračovat v tom, jak odměňujeme ty, kteří v ní dělají,“ řekl. Jde v tomto případě opravdu o příčinný vztah, že čím atraktivnější bude pro zájemce služba pro stát, tím efektivněji ji budou vykonávat? A měl by tedy stát přetahovat soukromému sektoru ty nejschopnější lidi, jak se dá mezi řádky Stanjurova vyjádření také číst?

Vidíte to scestné uvažování, kdy stát nabírá víc a víc lidí, hrozně se diví, že na ně nemá dost peněz (aby taky měl, když jich je pořád víc), a tak natahuje pořád víc ruce po soukromém sektoru, aby dal státnímu sektoru peníze, aby státní sektor mohl ten rostoucí počet lidí víc platit? Přitom kdybychom to obrátili a uvažovali podobně ve firmě, každému by bylo jasné, že by taková firma zbankrotovala: Představte si, že ředitel firmy, která nic užitečného neprodukuje, jenom komplikuje okolí život vydáváním zákazů a příkazů, chce najímat pořád víc zaměstnanců a chce pro ně pořád víc peněz, ačkoliv ti zaměstnanci produkují jen stohy byrokratických papírů, a když už peníze nejsou, začne škemrat u státu dotaci... Divná představa, že? Tak jak je to možné, že u firmy by nikdo něco takového nepovažoval za normální, ale u státu ano?

Předseda Pirátů Ivan Bartoš přičítá neúspěch v evropských volbách nevídanosti voličů. „Daří se nám měnit věci k lepšímu, ale málokoho to zajímá,“ postěžoval si během víkendových oslav 15 let existence Pirátské strany. Čím to, že zrovna tak úspěšná vláda, dle slov svých členů, nachází u lidí tak málo pochopení? Je to opravdu tou špatnou komunikací, jak bývá často zmiňována? Co s tím?

Fňuk, lidi nás nemají rádi, a my přitom pro ně tolik děláme! Pardon za sarkasmus, ale vzhledem k tomu, že Piráti jsou hláskou troubou Green Dealu a genderismu a woke politiky firem a všech dalších úděsností označovaných dohromady jako ESG, je celkem logické, že lidé již pomalu začínají chápat,

kdo se podepsal na rozkladu ekonomiky a společnosti.

Osobně nabízím jiné politologické vysvětlení neúspěchu Pirátů. Piráti táhli hlavně tím, že byli symbolem rebelie proti establishmentu. Jenomže potom se stali součástí vlády a najednou ztratili ten nádech rebelie. A proto se nyní lidé začali obracet k mimoparlamentním stranám, které opět mají jakousi auru rebelie. Piráti jsou už za zenitem.

Petr Fiala prozradil taktiku při rozhodování o jménu nového českého eurokomisaře z trojice Danuše Nerudová, Jozef Síkela a Marcel Kolaja. Je podle něj nutné počkat na jméno předsedy EK a na jeho představu o struktuře portfolií a pak postupovat tak, aby Česko mělo šanci získat co nejlepší portfolio. Je vhodné od politika vládní strany, natož nejvlivnějšího europoslance ODS Alexandra Vondry, si z tohoto výběru utahovat, když na sociální síti X napsal „V rámci genderové vyváženosti předložila koalice Pirátů a Starostů tři nominace na eurokomisaře. Muže, ženu a Marcela Kolaju“?

Mně ten komentář Alexandra Vondry připadá docela vtipný. To by neměl?

Evropská komise zahájila řízení se sedmi zeměmi, protože nedodržují pravidla fungování EU o tom, že členský stát musí deficit veřejných financí udržovat do tří procent HDP a veřejné zadlužení do 60 procent HDP. Jde o Slovensko, Itálii, Francii, Polsko, Belgie, Maďarsko a Maltu. Především velké státy jako Itálie či Francie ovšem překračují schodky opakovaně a sankcionovány nebývají. Nabízí se pohled, že jde o vnitřní věc každé země, ale i druhý, že společně přijatá pravidla by se měla dodržovat a vymáhat jejich plnění. Co je vám v tomto případě bližší?

Tak především řada zemí nedodržuje rozpočtové deficity už dlouho. V podstatě pakt stability a růstu je jenom cár papíru, se kterým si každý stát nakládá tak trochu jako s toaletním papírem. A to je moc špatně a je to jeden z důvodů, proč je euro tak vnitřně prohnílá měna. Pakt růstu a stability měl totiž zabezpečit jakousi elementární rozpočtovou disciplínu poté, co země musela nejprve splnit Maastrichtská kritéria, aby mohla přijmout euro, ale po přijetí eura už taková kontrola neexistovala. A od počátku ani Pakt nebyl tím kýženým bičem.

Takže vnímejte to jinak: Teď najednou - najednou! - po tolika letech začala Evropská komise dodržování vyžadovat. Proč asi...? Protože najednou pochopila, že se situace značně komplikuje. Dokud totiž bylo předlužené „jen“ relativně malé Řecko, ještě to tak nějak šlo ustát. Pak se přidala Itálie a začal to být průšvih, ECM musela začít provádět zakázanou monetizaci státních italských dluhů. A teď najednou se problém rozšířil i na Francii. A ECM a Evropské komisi už teče hodně do bot. A tak EK podniká zoufalý pokus tyto státy umravnit. Ale pochybuju, že se jí to podaří.

Na závěr jednání bezpečnostního výboru Poslanecké sněmovny vyzvala Lenka Šimůnková, matka Elišky, která nepřežila tragickou prosincovou střelbu na Filozofické fakultě v Praze, ministra vnitra Víta Rakušana, policejního prezidenta Martina Vondráška a ředitele pražské policie Petra Matějčka k odchodu z funkcí, protože jejich selhání není možné spravit ničím menším. Je dobré připomenout, že krátce po tragické události ministr Rakušan varoval, že se policie zaměří na ty, kteří budou na sítích šířit spekulace či nepravdivé informace o této události. To Týdeník Echo naopak nyní upozorňuje, že ministerstvo vnitra manipulovalo námi a že v normálně fungující politice by Vít Rakušan odstoupil. Copak ale může z hlediska politické stability opustit vládu předseda druhé nejsilnější strany koalice?

Pokud si někdo představuje politickou stabilitu tak, že se kryjí pochybení, pak se taková politická stabilita začíná měnit spíš na autoritativní režim. Nějakou stabilitou nelze pochybení omlouvat. Tady

se prostě jednoznačně mlžilo, zatloukaly se informace.

[ZDROJ](#)